

KosmoNDSák

... máme nos na info...
v karanténě

Občasník žáků
ZŠ Kosmonosy

březen 2021

VII/2

Opět jsme
zabodovali!

Velký rozhovor
s TERKOU VANIČKOVOU
O profesionálním
cyklokrosu

Život
v době
COVIDOVÉ

Jaké je to hrát
házenou?

Letem světem
do Budapeště

PRVNÁCI A DRUHÁCI VE ŠKOLE

Speciál o prvních a druhých třídách a jejich školních aktivitách

4 **SPECIÁLNÍ AKTUALITY**

Z PRVNÍCH A DRUHÝCH TŘÍD

8 **ZE ŽIVOTA REDAKCE A DRUŽINY**

Stakorská družina v zimě

Celostátní kolo soutěže školní

časopis roku

9 **LETEM SVĚTEM DO BUDAPEŠTĚ**

10 **VERSUS**

11 **SVĚT KLUKŮ A HOLEK**

12 **ZÁMECKÉ KŘESLO PRO HOSTA**

Tereza Vaníčková

15 **EXTRA**

Bezpečnost na kole

Tipy „kam na kolo“

16 **EKOKOUTEK**

17 **SPRECHEN SIE ENGLISH?**

18 **ABSOLVENTI**

19 **AUTORSKÉ PSANÍ**

Život v době covidové

21 **DIY**

Slunečnice

22 **RECEPT PRO KAŽDÉHO**

Krtkův dort

23 **SPORTOVNÍ NOVINKY**

Okénko mladého sportovce –

Vašek Odnoha

KOMIKS 24

KOSMONOSÁČEK 25

Hořící čaj

Tajenka

MÓDNÍ POLICIE 28

Ponožková výzva

ZÁVĚREM 30

Redakce

Závěrečná Anketa

SLOVO ŠÉFREDAKTORA

Všichni přátelé dobrého čtení,

po skoro třech měsících vám opět přinášíme pod skla Vašich obrazovek nové číslo našeho časopisu plného optimismu, zajímavých informací a zábavy. Jako vždy si můžete přečíst Versus, Autorské psaní, Svět kluků a holek, ale i speciální aktuality z prvních a druhých tříd. **Málem bych zapomněl zmínit velký úspěch Kosmonosáku, o kterém se dozvíte více ve článku Václava Petříčka. Je to velký úspěch, děkuji tudíž všem členům (i paním učitelkám) za píli, odhodlání a takovou tu stálou veselou náladu. Jen toto myšlení nás v této nelehké době stále drží nad vodou.**

Tak pěkné čtení.

Váš Adam Folprecht

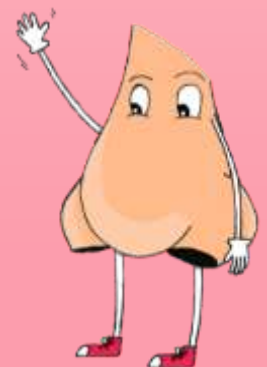

Veškeré neoznačené fotografie a obrázky v tomto čísle pocházejí z archivu ZŠ Kosmonosy nebo od žáků ZŠ Kosmonosy.

Vydává: ZŠ Kosmonosy, příspěvková organizace, Podzámecká 1

Časopis KosmoNOSák vychází za podpory ředitelství ZŠ Kosmonosy, SRPŠ a vedení města Kosmonosy.

Náklad: 5 tisků, online forma

1.A

Prosinec byl ve třídě 1.A ve znamení tradic a zvyků. O každém svátku jsme si povídali, dodržovali jsme dané zvyky, vyráběli jsme typické výrobky a na závěr si každý žák vypracoval arch se získanými vědomostmi a poznatky. Na archy si žáci vypracovali například svátek sv. Lucie, sv. Mikuláše, sv. Ondřeje a řadu dalších. Leden nám dal sněhovou nadílku a tak jsme se ve třídě 1. A rozhodli pozorovat zvířata v zimě, ptactvo a stopy ve sněhu. Vše začalo zimní průzkumnou vycházkou, následně jsme získané informace zpracovali na pracovní listy v naší třídní knize Putování se Skřítky, při výtvarné výchově jsme kreslili a modelovali stopy a dále nás zajímala potrava zvířat a ptactva v zimě.

Za 1.A Mgr. Jana Hornychová

1.B

Třída 1. B je plná opravdu šikovných a milých prvňáčků.

V září přišli celí natěšení do školy a sotva získali první dovednosti a návyky, museli přejít na distanční výuku, kterou ale zvládli za pomoci rodičů výborně a po jejich návratu pokračovali skvěle ve školní práci. Dnes děti umí krásně číst, pěkně psát a počítat již do deseti. Je tedy samozřejmé, že si všichni školáčky zasloužili na vysvědčení samé jedničky. Na památku na tento den dostali ještě knížku Příhody veselých prvňáčků a již teď se těší, že si novou knížku společně přečtou. Také rádi malují a vyrábějí – jsou to šikulové.

Oslavili jsme společně i Vánoce - vůně cukroví, vyrobených ovocných svíček, koledy a hlavně očekávání - co jim školní Ježíšek nadělí.

Téměř každý den vyrážíme do zámeckého parku - to bylo radosti z prvního sněhu - první kouličky byly tedy plné listů, ale dětem to vůbec nevadilo. To ještě děti netušily, kolik zimních radovánek si letošní zimu ještě užijí.

Jedno lednové zimní dopoledne vyrazila naše třída do zasněžené obory, aby připravila hostinu pro ptáčky. Krásným zážitkem bylo poslouchání zvuků lesa. Děti si dopoledne moc užily.

Za 1.B Mgr. Romana Karásková

1.C

Ať je teplo nebo zima v 1.C je nám vždy prima. Dříve, než se zima projevila v plné své síle a kráse, povídali jsem si při vyučování o tomto období, zimních sportech a radovánkách.

Letošní sněhová nadílka nás mile překvapila. Každý den jsme stihli uválet několik pořádných koulí na sněhuláky, jezdili na bobech a došlo také na sněhovou bitvu. Nakonec jsme zkoumali stopy zvířátek v kosmonoské oboře či krmili ptáčky u krmítka. Zimo, těšíme se na tebe opět za rok!

Masopust

Únor bývá měsíc masopustů, zábav a veselic. I když dnešní covidová doba není nakloněna společenským akcím, přesto jsme si první den po jarních prázdninách užili školní masopust. Sešli jsme se ráno řádně namaskováni, abychom si nejprve povyprávěli o průběhu tradičních masopustů a zvycích, které se k němu váží. Den jsme si zpříjemnili soutěžemi jako nejtipnější maska, nejoriginálnější masopustní rouška či nejhezčí medvědí tanec. Letos byla výhoda, že masku měl opravdu každý. Ve třídě jsme si nakonec připravili vše, co k masopustu patří. Například koblížky. Školní veselí se nám moc líbilo a již nyní mnozí z nás přemýšlí, jakou masku zvolí příští rok.

Za 1.C Mgr. Pavla Šimová

2.A a 2.B

Letošní druhé třídy se učí ve škole v Horních Stakorech. Z naší krásné školy je to jen pár kroků do lesa nebo na louku. V přírodě býváme ve všech ročních obdobích a zima není výjimkou.

A ta letošní zima je opravdu taková, jaká má být. Užíváme si vycházky do okolí. Pozorujeme stopy zvířat i krásné výhledy na Český ráj i zasněžené vrcholky Krkonoš.

A u školy máme krásné hřiště s výborným kopcem na sjezd všeho druhu, tam pobýváme i odpoledne s družinou. Ve Stakorech je zima prima!

Návštěva keramické dílny

Loni v listopadu jsme se několik dní učili ve škole v Kosmonosích. Využili jsme příležitosti k návštěvě keramické dílny. Protože se blížily Vánoce, každý z nás si vyrobil několik drobností jako dárky pro své blízké. Práce s keramickou hmotou nás moc bavila a měli jsme radost z krásných výrobků. Těšíme se, že ve třetí třídě už půjdeme vyrábět jako zkušení keramici.

Vánoce v 2.A

Třídní Vánoce trávily děti s paní vychovatelkou Janou Kortanovou. 18. prosince 2020 – poslední den před vánočními prázdninami – si žáci 2.A užili učení v adventní atmosféře: při poslechu koled doplňovali kvíz s vánoční tematikou, vyprávěli si o zvycích a tradicích v rodinách, vytvářeli přáníčko pro své blízké, zhlédli příběh O rybáři a nakonec došlo i na rozdání dárků, které udělaly velkou radost.

Příjemné dopoledne oživila i svačinka v podobě vánočního cukroví od maminek a ochutnávání zdravého moštu při příležitosti narozenin jedné z žaček.

Za druhé třídy Mgr. Ivana železná, Mgr. Hana Kapounová a Jana Kortánová

STAKORSKÁ DRUŽINA V ZIMĚ

O letošní zimě jsme se konečně dočkali velké sněhové nadílky, které jsme okamžitě začali využívat.

A to nejen v blízkém okolí školy - na hřišti, na louce, ale i v lese, kde jsme byli zkontrolovat a zazimovat "domečky pro skřítky" na podzim vytvořené.

Pak jsme se rádi vraceli do vyhřáté herny nebo třídy, kde jsme zasedli k vyrábění, různým stolním i společenským hrám, četbě a vyprávění, prostě k zábavě.

To vše sice v rouškách, ale přesto moc rádi, že jako druháci můžeme do školy a družiny chodit.

Zdravíme všechny naše starší kamarády a spolužáky a těšíme se na shledání s nimi.

*Za družinové děti z 2.A a 2.B
Jana Kortánová a Iveta Dandová*

CELOSTÁTNÍ KOLO SOUTĚŽE ŠKOLNÍ ČASOPIS ROKU

Letos se náš KosmoNOSák probojoval do státního kola soutěže o nejlepší školní časopis a ve své kategorii tištěných časopisů (I. a II. stupeň základních škol) se umístil na 10. místě. Získal i zvláštní ocenění - 2. místo za titulní stranu. I přes počáteční

zklamání z umístění si uvědomujeme, že mít 10. nejlepší školní časopis v České republice je super. Bohužel jsme se kvůli covidové situaci nemohli s redaktory ostatních časopisů sejít na celostátním vyhlášení, které je součástí mediálního dne na fakultě sociálních studií, v Brně jako každý rok. Vydávání KosmoNOSáku přesto stále pokračuje. Za toto umístění jsme rádi a budeme se snažit jistě i příští rok pro tyto úspěchy zabojet.

Václav Petříček

Mgr. Barbora Marková

Mgr. Jarmila Jonášová

DO BUDAPEŠTĚ

s redaktorem Fabim:

„Budapešť je skvělá.“

Poslední město, které jsem dokázal procestovat, bylo Budapešť. Respektive v srpnu 2020, kdy byla situace mírnější. Mohli jsme se tedy vydat poznávat nová místa ještě před tím, než se vše zavře.

Do Maďarska nás pozval dědův kamarád, který tam měl zařízené bydlení od Škodovky. Bydleli jsme v nejvyšším bodě, kde se vůbec bydlet dalo. Měli jsme krásný výhled.

Jelikož byly teploty nad třicítkou, bylo hezké počasí na vše, co jsme chtěli dělat.

První den jsme se zašli podívat do města, zavítali jsme do restaurace, kde dělali tradiční maďarský guláš. Jediný den, zrovna když jsme přijeli, začalo pršet. Utíkali jsme k autu, jeli zpátky do domu a těšili se na zítra.

Další den bylo nádherně. Teplota dosahující 40°C nám zařídila, že jsme mohli jít na naše vyhlídnutá místa. Ráno jsme zajeli autem kousek pod naše ubytování, tady jsme si dali croissant, půjčili koloběžky a vyrazili do města. **Uvítal nás krásný Budapest Eye, kde nikdo nebyl, měli jsme celé “kolo” pro sebe, byl odtud nádherný výhled.** Hned potom jsme zavítali do restaurace s názvem: Hot Stone. Dělali tady výborné maso, které nám přinesli na rozžhaveném kameni. Dopekli jsme si maso podle sebe. Bylo to úžasné.

Po obědě jsme se šli podívat na loď, ve které jsme obepluli celou Budapešť.

Hned poslední den, kdy jsme po obědě měli bohužel odjíždět, jsme se zajeli kouknout na nejvyšší bod tady. Bylo to kousek od nás, takže nebyl problém si to krásně vyšlápnout. Udělalo se mi hned hrozně dobře, asi to bylo tím horským vzduchem. Cesta zpátky trvala okolo sedmi hodin, většinu jsem prospal, takže to šlo dobře. Budapešť byla skvělá, doporučuji ji navštívit. Klidně jenom i pro poznání nových míst.

Fabian Volf

Paní učitelka Güngör

versus

paní učitelka Strnádková

PANÍ UČITELKA GÜNGÖR

PANÍ UČITELKA STRNÁDKOVÁ

Otázka:

Je něco co Vám na současné situaci vadí?

I wouldn't say bother for the following things but more like missing them. I like being with people so I really miss inviting or visiting friends and having a chat. I missed driving car. I missed the school corridors and my colleagues.

Oh, I know what bothers me! Some students intentionally act like they have some technical problems and make me call out their names 10 times and there's still no answer!! Grrr!!

Na současné situaci jsem bohužel nenašla nic pozitivního. Vadí mi toho spousta. Nejvíc bezohlednost a sobeckost lidí. Z pohledu mé osoby mi není příjemná "sociální izolace". Jsem člověk, který je rád mezi lidmi, takže mě to svazuje. Z pohledu učitelky mi nevyhovuje, že nemám osobní kontakt s žáky. Nemohu jim pomoci, poradit, být s nimi osobně ve výuce. Distančně je to pro všechny strany velmi náročné.

Kde a jak sportujete?

Eerrrr. I do not actually do any specific sports. I think, I can say I like walking in a forest (Is it officially a sport? :) We play hide and seek at home with kids or tickling? Does it count?

Hrozně ráda tančím. Už od patnácti let jsem tancovala závodně standartní a latinskoamerické tance. Asi před pěti lety jsem začala spolu s manželem pravidelně jezdit na trénink těchto tanců. Bohužel to nyní nelze. Takže s manželem 1x týdně trénujeme doma. Jinak ráda chodím na procházky. Druhým největším koníčkem je plavání, které teď nemohu pravidelně provozovat, protože bazén nemáme.

Jak si udržujete zdraví a imunitu?

We take beta glucan pills, eat a lot of fruits.

Snažím se jíst zdravě - ovoce, zelenina, čerstvý vzduch, dostatek pohybu...

Jak trávíte čas doma?

Unfortunately, my screen time has gotten extremely longer because of online teaching. I spend at least 8 hours a day looking at computer screen. I cook much more than I had been before COVID-19 because everybody is at home and their favourite activity is eating. We take short walks with my husband to walk our dog and I listen to audiobooks. We watch films at night.

Doma jsem uklidila a přerovnála, co se dalo. A jelikož je distanční výuka dost náročná na čas a přípravu, tak většinu času bohužel trávím u počítače. Buď se připravuji na druhý den, nebo opravuji testy. Starám se o svoji rodinu.

Adéla Langerová a Ema Ponocná

ČETBA

V minulém světě kluků a holek jsem se Vám zmínil o tom, že bych tady rád probral téma četby a její oblíbenosti. Velmi často jsem se totiž setkal s názory, že čtení pro nás není důležité a že nás to nikam neposune, že se u toho musí přemýšlet a člověk se u toho vůbec neodreaguje.

Tyto názory bych Vám chtěl dnes vyvrátit, jelikož čtení je základ všeho...

Začněme tedy první větou: „Čtení pro nás není důležité.“ Toto je naprostá hloupost. Čtení je základní um člověka, když se snaží naučit nový jazyk, nebo se v něm snaží nějakým způsobem posunout. Proto jsme se v první třídě nejdříve učili číst a psát. Tím se nám paní učitelky/učitelé snažili ukotvit gramatiku, výslovnost, ale i skladbu slov. Toto vše je pro naučení nového jazyka velmi důležité. Čeština je velmi složitý jazyk pro lidi, kteří se ho neučí od mala, jelikož v něm neumí číst, nemají ho naposlouchaný a neumí v něm psát. Kdyby Vás neučili rodiče a učitelé k umu čtení už od mala, nemohli byste si dnes povídat s kamarády, nebo si koupit zmrzlinu.

Dalším vtipným názorem je: „Čtení je ztráta času, protože nás nikam neposune.“ To je samozřejmě taky naprostá hloupost. Je vědecky dokázáno, že čtení u člověka rozvíjí představivost a ukotvuje jeho vnímání okolí. Pokud si myslíte, že je čtení ztráta času, tak asi čtete něco, co Vás nebaví. Existuje kvanta literatury tematicky založené například na koních, princeznách, lodích, vlacích, letadlech a spoustě dalších témat, ve kterých si určitě každý přijde na své. Takže výmluva, že není co číst, opravdu není na místě.

„Ale mě jen nebaví u toho přemýšlet, vůbec si u toho neodpočinu.“ Přemýšlet při čtení je záměr. Člověk se má vžít do pocitů hlavní postavy a prožívat s ní každý krok její strastiplné cesty knihou. To, co je v knize uvedeno, v nás má vyvolat zamyšlení, pocit toho, že ten příběh sami prožíváme. Ale samozřejmě toto neplatí u knih odborných, kde jde o to, abychom se jen dozvěděli nějaké nové, zajímavé a potřebné informace. K tomu všemu si spojujeme informace s určitými tématy, slovy a tím se učíme novým věcem. A pokud si u čtení neodpočinete, tak opět, čtete něco, co Vás nebaví a nenaplňuje.

Závěr? Čtení je velmi důležitý um, který nás mentálně rozvíjí. Učí nás přemýšlet, představovat si a rozvíjí naše vyjadřovací schopnosti.

Pokud jste dočetli až sem, udělali jste něco pro svůj osobní rozvoj a to je cílem našeho časopisu.

Nezapomeňte:

„Čtení je nejlepší učení. Sledovat myšlenky velkého člověka – to je ta nejzajímavější věda.“

Alexander Sergejevič Puškin

Adam Folprecht

TERKA VANÍČKOVÁ:

„Cyklistika mi teď dává smysl a naplňuje mě.“

Tereza Vaníčková je bývalou žákyní naší školy a i když již studuje na vysoké škole, na kosmonoskou základku nezapomněla a vždy se k ní hrdě hlásí. A my se hrdě hlásíme k ní. Terka je totiž mistryní ČR a účastnicí mistrovství světa v cyklokrosu. S Terkou jsme si v následujícím rozhovoru povídali o životě vrcholového sportovce.

PŘED PŘIBLIŽNĚ ŠESTI LETY JSI OPUSTILA BRÁNY NAŠÍ KOSMONOSKÉ ŠKOLY, MŮŽEŠ NÁM VYLÍČIT, CO SE OD TÉ DOBY ZMĚNILO?

Takže po studijní stránce jsem po odchodu ze základní školy šla studovat do Mladé Boleslavi na Obchodní akademii, kde jsem v roce 2019 úspěšně, avšak dost stěží, složila maturitní zkoušku. Po maturitě jsem se chtěla věnovat oboru, který mě zajímá a baví - sportu. V říjnu jsem nastoupila do Prahy na VŠTVS Palestra, kde jsem v 2. ročníku a školu si nemohu vynachválit. Po stránce sportovní - téměř nic se po odchodu ze ZŠ nezměnilo, stále se věnuji cyklistice a moc mě to baví. Jediné co se změnilo, je asi změna disciplíny, kde jsem se plně začala věnovat cyklokrosu a je to má hlavní disciplína. A také s příchodem na sportovní školu jsem poznala mnoho nových sportů, takže ve sportovním "odvětví" jsem stále a chci se mu nadále věnovat.

JAKÉ JSOU DALŠÍ DISCIPLÍNY V CYKLISTICE, KTERÝM SES PŘEDTÍM VĚNOVALA? PROČ SES ROZHODLA NAKONEC PRO CYKLOKROS?

Dříve byla prioritou horská kola - do juniorských let, kde jsem byla členkou reprezentace. Pak ale přišla sezóna, kdy se mi nic nedařilo, nešlo mi to, hodně lidí okolo mě mi přestalo věřit, a byla jsem před rozhodnutím skončit s cyklistikou. Naštěstí se našlo pár lidí, kteří mi pomohli, a já se z této krize dostala. Tím, že to bylo v době, kdy jsem jezdila na horském kole, a nešlo mi to, jsem automaticky tuto vinu přivlastnila tomu, že horská kola nejsou nic pro mě a nechtěla jsem se dál na nich trápit. Cyklokros jezdím od 13 let a vždy mě nesmírně bavil. Když jsem přestala jezdit horská kola, nechtěla jsem jít na silnici, jelikož ta není tak zábavná. A tím cyklokros vyhrál. Mám ráda i atmosféru na závodech, díky které si mě cyklokros hodně získal a v jiné disciplíně taková nálada nepanuje.

PRO LAIKY, MŮŽEŠ VYSVĚTLIT, JAKÝ JE ROZDÍL MEZI HORSKÝMI KOLY A CYKLOKROSEM?

Ano, já si to moc takhle neuvědomuju, hned vysvětlím. Horská kola se jezdí na horském kole, v těžkém terénu, který zahrnuje prudké výjezdy a těžké technické sjezdy. Jezdí se na cca 3 kilometrovém okruhu a je to letní olympijský sport. Cyklokros je zařazen mezi zimní, neolympijské sporty. Jezdí se na specifickém kole, které se podobá silničnímu, jen s největším rozdílem šířky pláště. Charakteristické u cyklokrosu jsou prudké výběhy či výběhy schodů a skoky přes překážky. Díky tomu, že se cyklokros jezdí na podzim a v zimě, většinou panuje horší počasí a dost často se jezdí v blátě. Typická je také jízda v písku.

UŽ JE MI TO JASNĚJŠÍ. MYSLÍM, ŽE JSI TED SPOUSTĚ NAŠIM ČTENÁŘŮM DALA JASNO. TVOJE SOUČASNÁ SPOKOJENOST JE URČITĚ ZNÁT I NA TVÝCH VÝSLEDČÍCH, ŽE?

Od minulého roku/sezóny - 2019 mně začala cyklistika dávat smysl a naplňovat. Již minulý rok jsem měla dobré výsledky, ovšem nepovedl se mi konec sezóny, kdy jsem poměrně vážně onemocněla. Ale mezi největší úspěchy minulého roku patřilo celkové vítězství v Českém poháru v kategorii žen (patřím věkově mezi U23) a 12. místo na Mistrovství Evropy. Letos (myslím sezónu 2020/2021) je rok pro všechny zcela nový a pro mnohé z nás velmi těžký. Ovšem tím, že nám odpadla výuka, jsem měla spoustu času na trénování a přípravu na sezónu. Bohužel, 3 týdny před začátkem sezóny jsem se zranila a nemohla jezdit na kole. Alespoň jsem si odpočinula. Závody se některé zrušily, avšak pro nás se toho moc nezměnilo. Zažívám asi nejdlejší sezónu, co jsem kdy měla. Ještě není konec, zítra zrovna odjíždíme na Mistrovství světa. Ale hodnotím tuto sezónu jako velmi úspěšnou. Stala jsem se Mistryní ČR v kategorii U23 a vyhrála Český pohár, v kategorii žen jsem se umístila na 4. místě na MČR a byla 2. celkově v Českém poháru. Jsem velmi ráda, že proběhly Světové poháry, kde se mi minulý víkend podařilo poprvé v životě porazit mistryni ČR. Ale celkově jsem velmi ráda za každý závod, jen asi 3 závody byly vyloženě špatné. Teď bychom tu byli asi do zítřka, kdybych měla vypsát, čeho si letos vážím. Ale to jsou spíše výsledky z ČR, pravidelně vyjíždíme s reprezentací na Světové poháry, kde se umísťuji v kategorii U23 do 20. místa.

TO JE ÚŽASNÉ! GRATULUJI. ZA TVÝMI ÚSPĚCHY JE KROMĚ TALENTU URČITĚ I HODNĚ PÍLE. JAK SE PŘIPRAVUJEŠ NA ZÁVODY? CO JE TVOJE NEJVĚTŠÍ MOTIVACE?

Rozhodně je to velká práce trenérů, kteří se podílí na dlouhodobé cestě, která není občas jen růžová, což už ve výsledku nikdo moc nevidí. Ale v samotném závěru je to o člověku samotném, protože nikdo závodníkovi do hlavy nevidí. Velkou zásluhu na tom všem má moje rodina, ve které mám plnou podporu. Bez těchto dvou faktorů bych vůbec nemohla závodit. Ale abych přešla přímo, jak se připravuji na závody, tak je to opravdu jen v samotném tréninku a nastavení, které má sportovec v hlavě. Sport rozhodně není jednoduchá záležitost a člověk to musí mít rád, bez toho to nejde. A největší motivace? To vůbec není jednoduchá otázka. Rozhodně chci být spokojená sama se sebou, co mohu dokázat a co chci dokázat. Myslím si, že pokud budu spokojená, bude spokojené okolí, které to se mnou všechno každodenně prožívá. Tím bych se chtěla i také odvděčit všem, kdo do toho cokoliv investoval.

ZMÍNILA SES O MISTROVSTVÍ SVĚTA, NA KTERE BRZY ODJÍŽDÍŠ. DÍKY TOMU, ŽE SES DOSTALA DO REPREZENTACE, TAK SE POMĚRNĚ DOST NACESTUJEŠ. BAVÍ TĚ POZNÁVÁNÍ NOVÝCH MÍST? JE TO TAKOVÉ PLUS VRCHOLOVÉHO SPORTU A NEBO TĚ TO SPÍŠE UŽ NĚKDY OBTĚŽUJE?

Cyklokrosové závody jsou opravdu každý víkend od září do února. I o Vánocích, žádné výjimky nejsou. Pro příklad jak vypadají moje 2 týdny před MS - v sobotu ráno v 5:30 odjezd do Belgie na poslední Světový pohár, v neděli po závodech zpět do ČR, kdy přijíždíme cca ve 4 ráno v pondělí. V této době hned v úterý ráno na covid testy a zítra (čtvrtek) v 5:30 opět do Belgie na MS a v pondělí nad ránem příjezd. Ale to jen tak pro informaci, jak to vypadá. Cyklokros se jezdí především v zemích Beneluxu, kde to mám hodně ráda a líbí se mi tam moc. Takže ano, poznávání nových míst mám ráda. Jen ke konci sezóny, jako teď, je toho už opravdu hodně a popravdě – cestování bere hodně energie a jsem z toho už dost unavená. Pro hodně lidí je to dost nepředstavitelné, jezdit skoro každý víkend do Belgie, ale mně už to moc nepříjde, jen se to postupem času dost nastřádává. Tento sport můžou dělat asi opravdu jen blázni. :) Každý rok si říkám, že budu počítat km, kolik najedu cestou autem na soustředění a závody, ale po chvíli zjistím, že to opravdu nemá smysl, protože je jich opravdu hodně.

CHÁPU, ŽE TO NENÍ ŽÁDNÝ MED. A MÁŠ PRAVDU, ŽE SI TO VĚTŠINA Z NÁS ANI NEUMÍ PŘEDSTAVIT. STEJNĚ JAKO SI VĚTŠINA Z NÁS NEUMÍ PŘEDSTAVIT BÝT NEUSTÁLE CELÝ OD BLÁTA:D. JAKÉ POČASÍ MÁŠ PRO ZÁVODY NEJRADŠÍ?

Počasí? Mně je to víceméně asi jedno už. Jen nesmí být vedro nebo teplo, to nemám ráda. Ale když je -8 a prší, fouká, tak to také není nic moc. Takový standard asi. Typ tratě jsem měla ze začátku radši rychlý, ale teď už jsem si na to zvykla a už vůbec neřeším, na čem se pojede.

POSLEDNÍ SPORTOVNÍ OTÁZKA. NEMRZÍ TĚ, ŽE SIS VYBRALA NEOLYMPIJSKÝ SPORT? PŘECI JEN ÚČAST NA OLYMPIÁDĚ JE SEN KAŽDÉHO SPORTOVCE, NE?

Tak tohle je otázka, u které bych brečela. Pro cyklokrosaře je zatím mistrovství světa to nej, čeho se může účastnit. Občas nad tím přemýšlím, jaké by to bylo závodit na olympijských hrách, a je to krásná představa. Ovšem tato skutečnost je nejspíš dost v nedohlednu, jelikož by se cyklokros musel zařadit do programu zimních olympijských her, a závod by se musel jet nejspíše jen na sněhu, ale už jsem zaslechla, že se o tom jedná a přemýšlí, ale nebude to v nejbližších letech, bohužel. Kdyby patřil cyklokros mezi olympijské sporty, přilákal by také mnohem více lidí a vzbudilo by to mezi lidmi větší zájem.

TO JE MI ÚPLNĚ JASNÉ. TŘEBA JEDNOU BUDEŠ CYKLOKROSOVÝ OLYMPIJSKÝ ZÁVOD KOMENTOVAT V TELEVIZI A NEBO SE BUDEŠ ÚČASTNIT HER JAKO TRENÉRKA. KAŽDOPÁDNĚ TI MOC DĚKUJEME ZA KRÁSNÝ A UPŘÍMNÝ ROZHOVOR A PŘEJEME TI HODNĚ ŠTĚSTÍ, ŽÁDNÝ PÁD A DEFEXT NA MISTROVSTVÍ SVĚTA. MĚLA BYS ZÁVĚREM NĚJAKÝ VZKAZ PRO ŽÁKY NAŠÍ ŠKOLY?

Já také moc děkuji! Budu se snažit to dotáhnout, kam až to půjde.

Ať to vezmu z obecného hlediska - pokud mají nějaký sen, ať už sportovní či životní, ať jdou za tím, ať je baví a ať vytrvají. A i když to nemusí vypadat nadějně, vždy se to vyplatí.

Mgr. Barbora Marková

Lukáš Havel

BEZPEČNOST NA KOLE

Blíží se jaro a spousta z nás se jistě vypraví do přírody. Mezi oblíbené sporty patří třeba cyklistika. Rozhovor s Terkou vás všechny určitě naladil na poznávání nových míst právě z cyklistického sedla. Pojdme si ale nejdříve říct několik málo pravidel pro naši bezpečnost! V druhé části rubriky máme připraveno pár typů, kam se v okolí Kosmonos vypravit na kole.

1. Výbava:

- a) *Povinná*: brzdy, přední odrazka bílé barvy, oranžové odrazky na pedálech, oranžové odrazky na paprscích kol
- b) *Za snížené viditelnosti*: světlomet s bílým světlem, zadní svítlna/odrazka červené barvy
- c) *Doporučená*: zvonek, kryt řetězu, blatníky

2. Pravidla:

1. Osoba mladší 10 let smí jet na silnici s výjimkou polních, lesních cest a obytných zón pouze s osobou starší 15 let.
2. Osoba mladší 15 let musí mít helmu.
3. Jezdí se na pravé straně.
4. Na chodníku může cyklista kolo vést, nikoli na něm jet.
5. Když jede skupina cyklistů, jezdí vždy za sebou.
6. Přednost se dává zprava.
7. Pokud se v blízkosti nachází cyklostezka, cyklista má jet po ní.
8. Neměli bychom jezdit příliš rychle.
9. Při odbočování nebo otáčení se musíme nejdříve ohlédnout, dát znamení a pak teprve odbočit nebo se otočit.
10. Dáváme přednost vozidlům jedoucím po hlavní silnici.
11. Jezdíme na kole, které má předepsanou výbavu.
12. Pokud jezdíme za tmy nebo za šera, měli bychom mít reflexní prvky.

KAM VYJET NA KOLE

ZVÍŘETICE

Mám ráda např. cestu na zříceninu Zvířetice, tu bych vám na 100% doporučovala. Jezdím přes Debř, podél řeky Jizery. Pojedete stále rovně, dokud nedojedete k infocentru Zvířetic (Podhrádí). Tam pojedete ještě kousek rovně, dokud nedorazíte k odbočce doleva, kde projedete pod takovou branou (obloukem) a pak už jenom vyšlápnete kopec ke zřícenině Zvířetice.

KLOKOČKA

V případě, že byste chtěli jet dál, doporučím vám léčivý pramen Klokočka, kam ráda také jezdím. Dojedete tam směrem od Bakova nad Jizerou, dále směr Nová ves a odtud vyrazíte po červené turistické značce polní a lesní cestou. Cesta se vine podél malé říčky Rokytka. Po kilometru dorazíte ke klokočské kapli, kde vyvěrá léčivý pramen. Pro vodu sem jezdí lidé z širokého okolí.

Adéla Palaštková
Adéla Paříková

EKOLOGIE

V DOBĚ COVIDU

S příchodem covidu do naší české země a následným uzavřením obyvatel do jejich domovů se hodně věcí změnilo i v našich domácnostech. Teď, jak jsme doma, to má za následek to, že za jeden pouhý měsíc člověk v průměrné domácnosti spotřebuje o něco víc energie než před covidem. Průměrná domácnost před covidem spotřebovala 3200 kWh elektřiny na jeden měsíc, a teď, v časech špatných, tato stejná domácnost spotřebuje 3966 kWh za měsíc, což je o 766 kWh více, než před současnou situací. Něco podobného se děje i u plynu, u kterého průměrná domácnost před covidem spotřebovala 5,06 m³ za měsíc a teď spotřebuje 5,45 m³, takže tu máme další docela výrazný rozdíl.

Poslední a nejdůležitější součástí našich životů je voda. U té jsme před koronavirem spotřebovali 360 l na měsíc a teď spotřebujeme 400 l za měsíc. Tady jsme si ukázali několik příkladů toho, jak všeho spotřebováváme více, než v minulých časech. Ale zase se na tuto situaci nemůžeme dívat pouze negativně, díky tomu, že trávíme méně času v autech. **Celkově používáme veškeré dopravní služby méně, tím se zlepšilo ovzduší.** Nad Čínou se výrazně zmenšily emise. A ne jen nad ní.

Z měst zmizeli turisté, což například v italských Benátkách má za následek pročištění vody v kanálech a navrácení ryb či labutí. Takže celá tato situace nemá jen a pouze negativní dopady, ale i pozitivní. Celkově se přírodě teď docela daří. A až nás zase propustí z našich domovů, tak bychom měli dělat všechno pro to, aby to tak i zůstalo.

*Lukáš Havel
Adam Folprecht*

Zdroj: US National Library of Medicine, online: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7323667>

FIRST ALBUM OF THE BEATLES:

PLEASE PLEASE ME

- Please Please Me was the first album of The Beatles released on 22 March 1963 after **successful** singles "Please Please Me" and "Love Me Do".
- Fourteen of the songs were written by John Lennon and Paul McCartney.
- In May 1963 the album **reached** the top of the UK charts and **remained** there for thirty weeks until it was **replaced** by the album With the Beatles.
- In 2003 the album reached number 39 on The 500 Best Albums of All Time **chart**.
- Two songs from the album Please Please me, "I saw her standing there" and "Please Please Me" are in the list of The 500 **Greatest** Songs of All Time.

successful - úspěšný
reached - dosáhlo
remained - zůstal
replaced - nahrazeno
chart - žebříček
greatest - nejlepší

ERSTES ALBUM DER BEATLES:

PLEASE PLEASE ME

- Please Please Me war das **erste** Album der Beatles, das am 22. März 1963 nach den erfolgreichen Singles "Please Please Me" und "Love Me Do" **veröffentlicht** wurde.
- Vierzehn der Songs wurden von John Lennon und Paul McCartney **geschrieben**.
- Im Mai 1963 **erreichte** das Album die Spitze der britischen Charts und blieb dort 30 Wochen, bis es durch das Album With the Beatles **ersetzt** wurde.
- 2003 erreichte das Album Platz 39 in der Liste der 500 besten Alben aller Zeiten.
- Zwei Songs aus dem Album Please Please me, "I saw her standing there" und "Please Please Me" sind in der Liste der 500 größten Songs **aller Zeiten**.

erste - první
veröffentlicht - zveřejnit
geschrieben - napsaný
erreichte - dosáhlo
ersetzt wurde - bylo vyměněno
aller Zeiten - všech dob

Rubriku připravila Justýna Šafaříková

Kosmonoštití absolventi

Otázky:

1. Jak vzpomínáš na základní školu?
2. Máš nějakou vtipnou historku nebo příběh, který se Ti stal na naší škole?
3. Na které učitele vzpomínáš nejraději?
4. Který předmět jsi měl/-a nejradši?
5. Vrátil/-a by ses na základku, nebo jsi radši na střední?

ZDENĚK ČUBAN (absolvent 1978)

1. No, tak určitě v dobrém, byla tam sranda a jsem rád, že jsem to mohl zažít.
2. Pamatuji si na více věcí, ale to, že se jednou má spolužačka vyzvracela o hodině do klavíru, je asi nejzajímavější.
3. Na škole už neučí, ale byly to Stránská, Jeřábková a Melicharová.
4. Nejradši jsem měl asi dílny.
5. Tak určitě bych se radši vrátil na základní školu.

MAGDALÉNA KREJČOVÁ (absolventka 2019)

1. Na základní školu vzpomínám určitě v dobrém.
2. Na žádnou si asi teď nevzpomenu.
3. Určitě na paní učitelku Peregrinovou a pana učitele Turka.
4. Asi výtvarnou výchovu.
5. Zůstala bych na střední, ale díky základce jsem poznala taky skvělé lidi.

PETR ČUBAN (absolvent 2017)

1. Občas to kvůli písenskám nebylo nic moc, ale určitě vzpomínám rád.
2. Většina historek jsou nepublikovatelné, ale na hodinách chemie s panem učitelem Turkem se vždy něco stalo. Dále jsme také z okna házeli papírové vlašťovky a ony lítaly do ředitelny a přistávaly učitelkám na hlavy.
3. Určitě na paní učitelku Strnádkovou a pana učitele Turka.
4. Tak asi matematika a chemie.
5. Základní škola byla sice dobrá, ale život jde dál a asi bych neměnil.

TOMÁŠ DOSTÁL (absolvent 2018)

1. Na základní školu vzpomínám jen v tom nejlepší. Mám spoustu zážitků.
2. Vtipnou historku? To mám asi z 8. třídy. Měl jsem být zkoušený ze zeměpisu, a abych se tomu vyhnul, tak jsem se schoval do skříně, kde jsem se mačkal celých 45 minut a díky tomu jsem měl 2 na vysvědčení, protože kdybych se neschoval, tak bych dostal za 5 a na vysvědčení bych měl 3. Takže bych se chtěl aspoň takhle omluvit panu učiteli Mašínovi, že jsem mu zkazil plány.
3. Na pana učitele Tomáše Nováka a Daniela Mašína.
4. Tělocvik a zeměpis.
5. Jsem raději na střední, protože tam nemám tolik problémů a prohřešků.

Kateřina Čubanová

JÁ V DOBĚ COVIDOVÉ

Jak už všichni víme, je to přesně rok, co se tato nemoc Covid - 19 dostala i k nám, do České republiky. Je to rok, co máme skoro neustálou distanční výuku. Rok bez koníčků, sportů a života, jaký jsme znali před tím.

Tak jako všichni, i já jsem dříve myslela, že svět, jaký byl před touto nemocí, byl samozřejmostí. Ale nebyl. Vždy jsem každý den žila naplno. Chtěla jsem toho za těch 24 hodin stihnout co nejvíce. Školu, sport, být s rodinou a přáteli. Teď mám pocit, že mi dny protékají mezi prsty a nemůžu s tím nic dělat. Ta bezmoc je děsná a děsí mě ještě víc, že už jsem tak nějak ztratila světlo na konci tunelu. Vždy jsem byla optimistka, ale teď, když řeknu, že bychom už za měsíc mohli jít do školy, připadám si jako snílek. Na otázku, co mi tato doba přinesla, je těžké odpovědět. Ale ač se snažím sebevíc, nevidím v tom skoro nic, co bych si předtím přála získat. A co mi vzala? Skoro vše, až na rodinu a přátele, díky kterým se to dá alespoň trochu přežít. V této pochmurné době mi radost přináší hudba, ať už ji poslouchám nebo sama hraji na klavír, společné hraní stolních her s rodinou a procházky s přáteli. Snažím se každý den se jít projít, někdy jdu i běhat. Ale copak mi procházka a běh může nahradit basketbalový kolektiv? Může mi online hodina třeba i s kamerami nahradit kolektiv ve škole? Nemůže.

Školu jsem měla vždycky ráda, těšila, že se naučím nové věci. Moje fantazie byla a je velmi nápaditá, ale tohle v ní opravdu ani náznakem nebylo. „Osmá třída, to bude super rok,“ říkávala jsem si jako malá. Budeme starší, budeme společně chodit do kin, na koupaliště. Budeme super parta. Bum. Coronavirus. Zhatil moji dávnou představu, ale hlavně se mu povedlo zase o kus rozdělit náš kolektiv ve třídě. V půlce sedmého ročníku to vypadalo fakt nadějně, že jednoho dne budeme skvělá třída. Ale očividně nám to nebylo přáno. Jak jsme neustále doma, tak jako ostatní i já mám špatnou a podrážděnou náladu. Nevím, jak se jí zbavit. A mrzí mě, že vztek, který mám na tuto situaci, vztek sama na sebe, si vždy vyleju na svém bráchovi nebo rodičích.

Možná, že po napsání tohoto textu, dokážu odpovědět na otázku - Co mně, ale možná i ostatním tato doba dala. Dala mi to, že odteď vím, že život není samozřejmostí. Pevně ale věřím, že se vše vrátí tam, kde jsme byli zvyklí. Otázkou ale stále zůstává, kdy...

Barbora Linhartová 8.B

DNEŠNÍ DOBA

Je mi jasné, že asi nikdo nechce číst zase něco o covidu, ale pojďme si to společně rozebrat a zhodnotit. Tato doba nám dá neuvěřitelně moc zkušeností do života, např. si budeme vážit každého okamžiku, vteřiny i hodiny stráveného s naší rodinou, nebo přáteli. Všichni v mém věku se vyvíjíme a máme pubertu. Nikdo z nás to nemá jednoduché, každý z nás si procházíme něčím, co nás trápí. A každý máme něco, protože nikdo není dokonalý a z našich předešlých chyb se učíme. Někdy bychom potřebovali slyšet ta kouzelná slůvka, která nás podpoří. Ale je důležité je slyšet od té správné osoby, která tu pro vás bude navždy. V téhle době si uvědomíme, kdo jsou naši praví kamarádi, např. moji nejlepší kamarádku jsem neviděla hodně dlouho, protože byla v karanténě, ale stále jsem s ní v kontaktu. Mnoho z nás také ztratilo přátele, ale věřte mi, to nebyli ti opravdoví.

Teď vám sem napíšu slova, která velmi pomohla mně: „Přijmi to, co je. Nech plavat to, co bylo. A měj víru v to, co přijde.“

Každý z nás je originál a potřebuje slyšet něco jiného, ale poslouvejte. Přijít můžete jen o to, co máte. Ne to, kým jste. Buďte silní, nezastavujte se, neotáčejte se za sebe. Mějte se rádi. Kdy jste si naposledy řekli, že sami sebe milujete? Že neřekli? Chyba...

A teď si uvědomte, jak strašně moc to je důležité a všichni to potřebujete slyšet. Ta osoba, ta duše, která tu bude stále s vámi, jste vy sami... Dělejte to, co vás baví, a nechte si od druhých říkat, jak máte žít, protože nikdo z nich doopravdy neví, jak se vy sami cítíte a čeho chcete v životě dosáhnout. Věřte si, jedině tak se dá dosáhnout toho, co opravdu chcete. Žijte v přítomnosti a ne v budoucnosti. Každý z nás má v sobě trochu toho smutku.

Doufám, že vám tato slova trochu pomohla a seberete se a půjdete s tím něco udělat!

Klára Sobotková

SLUNEČNICE

BUDEME POTŘEBOVAT:

- Nůžky nebo zalamovací nožik
- Tužku
- Pravítko
- Lepidlo v tyčince
- Barevné papíry
- Herkules nebo jiné tekuté lepidlo
- Hnědá slunečnicová semínka nebo kávová zrna

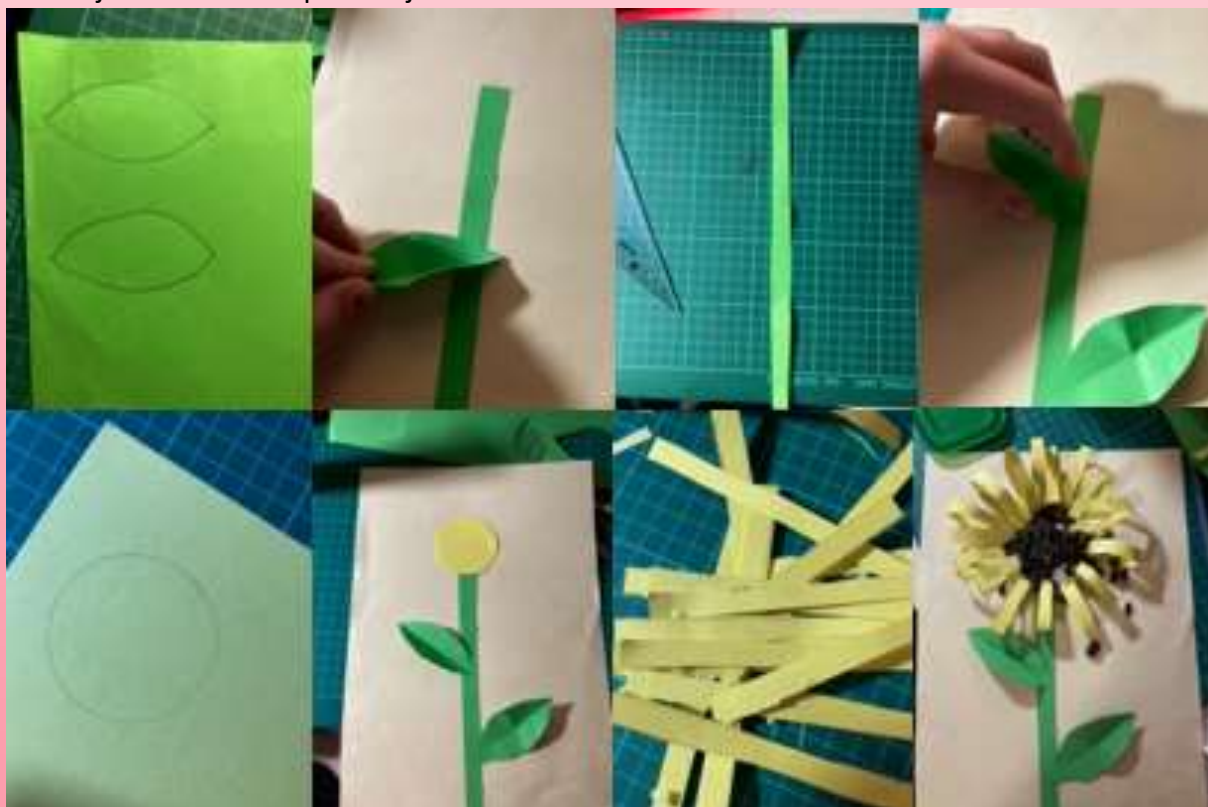
POSTUP:

Vezmeme si základový papír červený, oranžový a nebo jiné barvy. Ze zeleného papíru ustříháme nůžkami pruh jako stonek a nalepíme na základový papír. Uděláme lístky ze zeleného papíru ve tvaru mandle a nalepíme po stranách stonku.

Nakreslíme kruh, může se použít i kružítko nebo hrnek, podle toho, jak velký chceme mít střed. Vystříháme a nalepíme na stonek.

Žlutý papír rozstříháme na proužky 1 - 1,5 cm x 20 cm a pak je přehneme a rozstříháme na půlku. Pak ještě jednou zlehka přehneme na půlku. Tento ohnutý proužek nalepíme na okraj žlutého středu kytky. Postupně po celém obvodu nalepujeme žluté proužky. Po dokončení první vrstvy začneme dělat další vrstvu.

Do volného středu nanese vrstvu lepidla a posypeme slunečnicovými nebo kávovými zrny. Nebo můžeme obojí současně. Lze použít i jiná semínka.

Kludie Pašková

KRTKŮV DORT

BUDEME POTŘEBOVAT:

Korpus

- 100g krupicového cukru
- 4 vejce
- 125g změkklého másla
- 150g polohrubé mouky
- 3 lžičky holandského kakaa
- 1 balíček prášku do pečiva

Náplň

- 4 banány
- 2 smetany ke šlehání
- 50 – 60g oblíbené čokolády

POSTUP:

Nejprve si připravíme formu o rozměrech 20 cm. Tu si vymažeme máslem a vysypeme polohrubou moukou. Předehřejeme si troubu na 100 stupňů.

A nyní jdeme na těsto. Vejce si rozklepneme a oddělíme bílky od žloutků. Bílky si dáme do jedné misky a žloutky do druhé. Žloutky vyšleháme s cukrem do husté pěny. Šleháme, dokud nezískáme hezky světlou pěnu. Poté do pěny zašleháme kousky změkklého másla a chvíli mícháme.

Bílky si vyšleháme v druhé míse dotuha. Vyšlehané bílky přidáme k vyšlehaným žloutkům a ke směsi si prosejeme mouku smíchanou s kakaem a kypřícím práškem a vše mícháme. Musíme míchat rychle, ale opatrně, aby nám těsto neslehlo.

Těsto si nalijeme rovnoměrně do formy a pečeme 10 minut nejprve na 100 stupňů. Po deseti minutách si teplotu zvýšíme na 140 stupňů a pečeme dalších 50 minut.

Až budeme korpus vyndávat, nesmíme zapomenout zkontrolovat dřevěnou špejlí, zda je opravdu upečený. Pokud ano, tak vyndáme z trouby a necháme kompletně vychladnout.

Nyní si připravíme krém, který je poměrně jednoduchý. Stačí vyšlehat do tuha šlehačku, a poté přidat naši oblíbenou nasekanou čokoládu, kterou vmícháme. Krém si zatím dáme do ledničky trochu ztuhnout.

Jakmile máme krém hotov, přichází na řadu dlabání korpusu. Musíme si v korpusu nechat okraje tak 1,5 cm široké. Musíme si dát pozor, abychom korpus nevydlabali až na dno. Vydlabané drobků z korpusu si odložíme stranou.

Dno korpusu potřeme tenkou vrstvou našeho krému. Na něj vyskládáme oloupané banány tak, aby zakrývaly celé dno. Poté si už jen nanese krém ve tvaru krtince a posypeme vydlabanými drobků.

Ideálně bychom měli nechat dort pár hodin ztuhnout v ledničce.

A máme hotovo. Doufáme, že vám bude chutnat.

Denisa Prekslová a Lucie Šofrlová

Okénko mladého sportovce

Dnes vám, milí čtenáři, představím Vaška Odnohu, který hraje házenou. Házenkáře a házenou jsme v KosmoNOSáku ještě neměli, tak věřím, že pro vás bude dnešní okénko zajímavé a třeba se někdo z vás rozhodne začít dělat házenou aktivně.

Kolik Ti je let?

Je mi 15 let.

Za jaký klub hraješ?

Házenou hraji za TJ AŠ Mladá Boleslav za starší žáky. Historie našeho klubu sahá až do 50. let 20. století.

Co Tě na tomto sportu baví?

Nejvíce mě baví střelba na bránu.

Co potřebuješ na trénink?

Potřebuji obuv, oblečení, švihadlo a samozřejmě vodu.

Na jaké pozici hraješ?

Hraji na pozici levého křídla.

Jak se připravuješ během karantény?

Chodím běhat a posiluji s váhou vlastního těla.

Jak za normálních okolností vypadal váš trénink?

Na začátku máme rozcvičku a protažení, pak nějaké cvičení na rychlost a vytrvalost, pak už trénujeme samotnou házenou.

Jaké jsou Tvoje největší úspěchy?

Největší úspěch je pro mě vítězství nad Úvaly B.

Čeho bys chtěl v házené dosáhnout?

Chtěl bych se co nejvíce celkově zlepšit, abych měl ze sebe co nejlepší pocit.

Máš nějakého oblíbeného profesionálního hráče házené?

Z České republiky mám oblíbeného házenkáře Tomáše Babáka, český reprezentant hrající německou ligu, a ze zahraničí dánského házenkáře Mikkela Hansena, který byl několikrát vyhlášen nejlepším házenkářem světa.

Michal Veselý a Lukáš Orolín

Házená

Někteří z nás se během školní docházky v hodinách tělocviku seznámí i s házenou. Ostatně na naší škole si žáci v rámci osnov osvojí pravidla i techniku tohoto kolektivního míčového sportu na 2. stupni.

Jedná se o velmi starý sport, jehož kořeny sahají až do starověkého Řecka. Moderní házená má ale svůj domov v Dánsku. Od 70. let 20. století je házená součástí programu letních olympijských her.

V házené proti sobě nastupují sedmičlenná družstva (6 v poli plus 1 brankář). Hraje se na dva poločasy po 30 minutách. Trestný hod za hrubý faul se nazývá „sedmička“ (hází se ze 7m vzdálenosti od brankové čáry). Běžný faul se trestá tzv. „devítkou“ (trestný hod z 9m vzdálenosti).

Nejúspěšnějším hráčem české házené je Filip Jícha, který byl v roce 2010 vyhlášen nejlepším házenkářem světa. V současné době trénuje německý klub Kiel, za který dřív aktivně hrával.

Mgr. Barbora Marková

BĚTKA & NATY

VIDEOVÝUKA

KONEC

Emu Kopecká

Hořící čaj

Žil muž jménem Bujdar v pěkné jurtě a měl překrásnou a moudrou ženu jménem Ojun. Nedaleko jejich obydlí stál palác mocného chána, krutého panovníka. Chán páčil vesnice, byl zlý a nebezpečný. Měl ďábelský meč od samotného Harryho Pottera. Dokázal jedním švihem vyčarovat velkou armádu zlých a krutých démonů. Byl nepřemožitelný. Jedna legenda ovšem vypráví, že jediné, co by zlého Chána mohlo zbavit jeho síly, je hořící čaj.

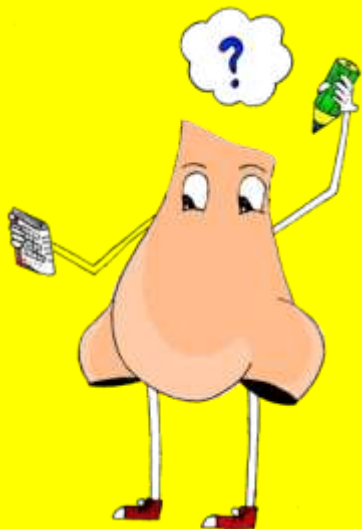
Ale ten čaj musí být Boží hořící čaj. Tento kouzelný čaj lze pak získat jedině po splnění dvou úkolů, které příchozím zvěstuje anděl jménem Dejdar na nejvyšší hoře Boží Bradka. Když úkoly splníte a nezemřete, dostanete hořící čaj. Bujdar a Ojun se rozhodli, že se na tajemnou horu vydají a získají Boží hořící čaj. Při hledání cesty potkali tajuplného černokněžníka jménem Charlie, kterého přemluvili, aby jim ukázal cestu na Boží Bradku. Charlie za tuto radu chtěl po Bujdarovi a Ojuně oko z modré žáby, které Charliemu chybělo k přípravě lektvaru věčného mládí. Ale tato magická žába žije v Temném lese ukrytém uprostřed Německa. K tomu, aby žabu našli, potřebují bájnou kozačku, kterou získají pouze tím, že zabijí čarovnou růžovou kozu žijící na severním pólu. Tak se Bujdar a Ojuna vydali na cestu. Šli a šli a šli a potkali legendární dvě kočky, které se jmenovaly: Tygřík a Bezzubka. Vlastnil je samotný velký Bůh jménem Míra. Ty kočky byly velmi hodné a pomohly našim

cestovatelům. Pomohly jim tak, že otevřely portál, který je teleportoval na severní pól, kde se utkali s růžovou kozou. Boj byl těžký, ale nakonec ho vyhráli a získali bájnou kozačku. Poté se vrátili ke kočkám zpět přes portál. Kočky je teleportovaly do Temného lesa. Najednou se ozvalo žbluňk žbluňk a z močálu se vynořila malinká žabička, která ale měla dlouhatananášský jazyk. Bujdar si tedy navlékl kozačku a žabu zašlápl. Vzal jí oko a vrátil se na horu za Charliem. Charlie se proměnil v anděla Dejgara a dal jim hořící čaj a řekl: zastavte toho chána! Bujdar a Ojun se vydali za chánem. Počkali, až chán bude spát a polili ho hořícím čajem. Chán se proměnil v popel. Všude v okolí začala růst tráva a květiny a lidé byli šťastní. Upekli velký dort a mečem ho nakrájeli. Šťastní obyvatelé uspořádali slavnost, která trvala 7 dní a 7 nocí. Lidé tancovali, zpívali a užívali si nově nabyté svobody. Po oslavě Bujdar a Ojun opravili vesnice a města. A kočky jim v tom pomáhaly. Bujdar a Ojun sepsali kroniku tohoto krásného a pravdivého příběhu.

Kryštof Mertl, Jaromír Veselý, Matěj Fiala, Venda Jancák

JARO

Přišlo jaro, zima končí,
příroda se probouzí.

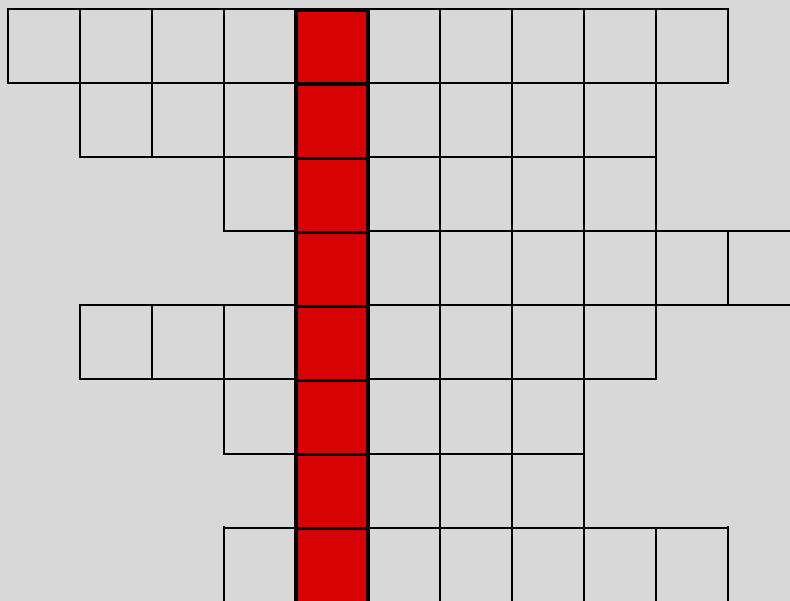
Buďte šťastní,
buďte tvůrčí,
nasejte si osení.

Sněhu letos bylo mnoho,
sáňky jsou už ve skříni,
uvidíme, co nás čeká,
jaro už je v předsíni.

Kryštof Mertl

VELIKONOČNÍ KŘÍŽOVKA

1. Který svátek se slaví na jaře?
2. Prvosenka jarní - jinak.
3. Červené ovoce, co se sází na jaře a sklízí v létě.
4. Kdo snáší vejce?
5. Co se plete z vrbových proutků?
6. Co roste na stromech a má zelenou barvu?
7. Co se vyrábí z bílé řepy?
8. Co se peče na Velikonoce?

TAJENKA: Malovaným vajíčkům se říká _____

Nikola Končinská a Nela Palaštuková

PONOŽKOVÁ VÝZVA

V tomto čísle jsme si pro Vás připravily trochu jinou módní policii, než na kterou jste zvyklí. Tématem je Ponožková výzva ve spojení se Světovým dnem Downova syndromu, který připadá na 21. 3. už od roku 2005. Jedná se o podporu lidí s touto nemocí. Symbolem tohoto dne je vzít si na každou nohu jinou ponožku, čímž lidem s DS dáváme najevo, že jejich odlišnost respektujeme. Každý z nás je jiný a je to tak v pořádku.

Připravily
Denisa Prekslová, Lucie Šofrlová

Redakce

Vedoucí redakce: Mgr. Barbora Marková

Korekce a koordinace: Mgr. Jarmila Jonášová

Šéfredaktor: Adam Folprecht

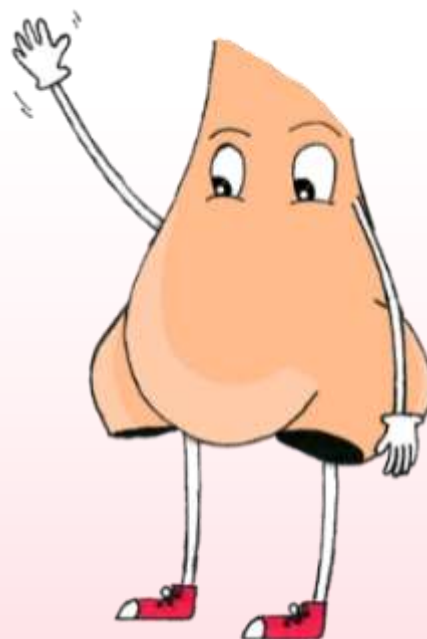
Asistentky a redaktorky: Adéla Langerová a Ema Ponocná

Grafik a redaktor: Fabian Volf

Ilustrátoři: Tomáš Kolbaba (externista), Ema Kopecká

Redaktoři 1. stupeň: Adéla Paříková, Klaudie Pašková, Nela Palaš-
tuková, Nikola Končinská, Evan Kryštof Mertl

Redaktoři 2. stupeň: Laura Heroutová, Marie Petříčková, Václav
Petříček, Ema Kopecká, Sára Holcová, Glorije Marinova, Adéla Palaštu-
ková, Lukáš Havel, Barbora Linhartová, Klára Sobotková, Kateřina Ču-
banová, Lukáš Orolín, Michal Veselý, Denisa Prekslová, Lucie Šofrlová,
Eva Červová, Justýna Šafaříková

ZÁVĚREČNÁ ANKETA

Tentokrát jsem si připravily pro naše spolužáky pro někoho možná známé slovíčko „čuňa“. Čuňa se hojně používá po celém území Moravy a znamená „pusa“. Od paní učitelky Markové víme, že se jedná o slovo, které se používá i v běžné mluvě mezi mladými.

Anna Folprechtová 6.B
„Obličej.“

Bára Segertová 6.B
„Prase.“

Tomáš Segert 4.B
„Sele.“

Laura Heroutová a Marie Petříčková

Příští číslo KosmoNOSáku vyjde v červnu 2021

